

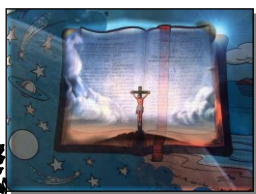
ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО – РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

ст.1-2

Проповідь

Матв. 7:21-23

ст.3

10 Заповідей –

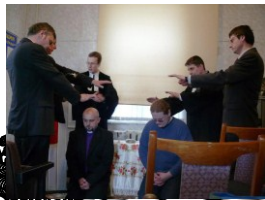
Чи знаємо і чи виконуємо?

ст.4-5

Стаття

Друга Реформатська Церква в Білорусі

ст.6

Дитячий табір у
Сваляві

Не кожен увійде в Царство Небесне!

Матвія 7:21-23

Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили? І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!

Дорогі брати і сестри!

У сучасному світі багато люблять вішати на себе ярлики християнства, прикриваючись цим християнством, викликаючи подив до себе: «О, яка віруюча людина!» У наших депутатів це дуже добре виходить. Люди, які колись були якими-то противниками релігії, атеїстами, комуністами, належали до КДБ, тепер дуже яро визнають свою належність до церкви, гарно прикриваються християнством. Проблема тут у тому, що багато людей вірять їм, йдуть за ними, вважають таких людей майже святими.

Але Господь краще знає серця таких людей і багато хто почує суворі слова Ісуса: «Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!» Давайте задумамось над словами Ісуса. Він каже, що для нашого спасіння необхідно мати надбагато більше, ніж більшість людей може собі уявити. Кожен із нас може думи хрещеним в якійсь церкві, кожен може мати великі біблійні знання, може сотні разів визнавати свою віру в Бога, може навіть чудеса робити Божим ім'ям, але в той же час не виконувати волі Божої. Ці слова стосуються не якихось людей, яких ми не знаємо, вони стосуються кожного з нас, адже і серед нас можуть бути люди, до яких Ісус звернеться з такими суровими словами.

Коли я читав ці слова, мені було досить дивно, як можна пророкувати, виганяти демонів, творити чудеса в Ім'я Господнє і в кінці кінців не думи з Господом? Невже можна робити великі чудеса в Ім'я Господнє і не одержати від Нього похвали? Хто ж дає цим людям можливість творити такі чудеса, виганяти демонів, пророкувати?

Як можна розуміти такі слова? Адже виглядає так, що ці люди мусили думи дуже духовними людьми, святими, щоб чинити такі чуда. Скільки ми знаємо, чи бачимо по телевізору таких людей, які можуть і демонів виганяти, скільки ми знаємо людей, які називають себе пророками і пророкують в Ім'я Боже, про скількох людей ми могли чути, що вони чуда чинять?

ст.7

Молодіжний реформатський фестиваль у Сваляві - 2007

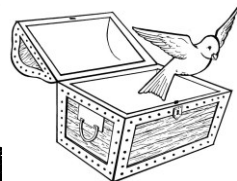
ст.8-9

Молодіжний табір

ст.10

Дитяча сторінка

ст.11-12

Життя громад УЕРУ
Розпорядок служінь

Сам Ісус попереджав своїх учнів, що з'являться фальшиві пророки. Всі вони можуть робити великі чудеса Ім'ям Божим, але ви не повинні йти за ними, не повинні вірити їм, бо і сатана здатен робити великі чудеса. Диявол - майстер на обман.

Нам потрібно про це пам'ятати дуже добре і бути обережним з ділами сатани. Навіть у Біблії згадані такі люди, які робили великі чудеса, виганяли демонів, пророкували, проте написано, що вони були не від Бога.

Наведу один невеличкий приклад про чудеса в Ім'я Боже: Уявіть, що якийсь чоловік зробив якесь велике чудо в Ім'я Господнє. Люди обов'язково пізніше його зробили б "святим", масово йшли б до нього, каялися перед ним. Його церква одразу піднеслася б в очах тих людей. А цього сатані і треба - звести людей з істинного служіння Богу, дати людям іншу віру, щось інше, чому ці люди можуть поклонятися. Саме так було сотні років тому, так є і тепер.

Приклад. На Великдень сотні людей здійснили паломництво в туалет, що знаходиться на базі військово-повітряних сил у столиці Нігерії Лагосі. Прочани потягнулися на авіабазу після того, як дружина одного з офіцерів розповіла, що в четвер, рано вранці бачила Діву Марію через вікно туалету у своїй квартирі. Діва Марія "спікувалася" тільки з Ємбі, а вона передавали її слова про віру і смиренність юрбі прочан. За їхніми словами, Діва Марія буде і далі звертатися до віруючого через вікно в туалеті. Коментар: не знаю, на скільки вдале поєднання образу Марії та вікна в туалеті.

Замість того, щоб читати Біблію і там шукати шлях до спасіння, багато сьогоdnішніх людей бігають від одного чуда до іншого, думаючи, що то Господь тим керує. Але насправді це дуже хороша омана сатани, який всілякими шляхами прагне звести людину.

Повернемося до нашого тексту, який ми почали вивчати. Чи розумієте ви, що коли, здавалося б, самим віруючим людям Господь може сказати такі слова про пекло, про те, що не знає їх, то що робити нам, простим християнам? Чи не скаже і нам Господь такі страшні і суворі слова? Ми всі кажемо у наших молитвах: «Господи, Господи», але чи будемо ми спасенні? Як ви вважаєте?

Чи є тут якісь критерії, за якими визначається спасіння людини? Написано: «Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі.» Дуже важливим і гарним критерієм у цих словах є виконання волі Божої. Як ви вважаєте, чи виконують волю Божу люди, які сьогодні називають себе християнами? Як ви вважаєте, чи виконували волю Божу люди, які на Паску стояли під церквою, щоб посвятити кошика з продуктами? Чи виконують волю Божу люди, які на свято Трійці зрізали гілки берези і ставили у себе вдома, чи обкладали домівки лепехою? Я так можу перераховувати дуже довго, але де про це написано в Біблії, що християни повинні це робити? Як

ви вважаєте, чи виконуєте ви особисто Божу волю?

Багато хто з вас може сказати, що виконує волю Божу, дехто може навіть сказати, що всі ті християни у згаданих випадках також виконують волю Божу. Але я на це задам ще одне запитання: ми можемо казати, що виконуємо волю Божу, але що це за воля Божа? Чи знаєте ви волю Божу? Інше питання, яке слідує з цього: чи знають цю волю Божу всі ті так звані християни, які дуже люблять пишатися своїм християнством, але які практично ніколи не читали Біблії, у кого Біблія стоїть вдома лише для краси? Чи може знати волю Божу людина, яка не знає, хто такі Авраам, Яків, Давид або для чого приходив Ісус, і яким чином Він спас нас? Чи може знати волю Божу той, хто не прочитав жодного Євангелія, або листа апостола Павла? Чи можна знати волю Божу, не читаючи послання апостола Якова, чи книгу Об'явлення Івана богослова?

Якщо людина дуже рідко читає Біблію, чи рідко слухає біблійні проповіді, така людина не буде знати волі Божої (звідки?), вона не зможе виконувати волю Божу, бо не знає, що вимагає від неї Господь. Якщо людина не виконує волі Божої, то може вона належати до 10 церков, відвідувати ранкову, обідню та вечірню служби одночасно, може вона робити надзвичайні чудеса, проте Господь такій людині може сказати: «Я ніколи не знав вас...!»

Дорогі брати і сестри, а чи знаємо ми волю Божу? Якою є воля Божа щодо нас? Всі ми маємо це знати, якщо прагнемо бути спасеними. Дуже гарно написано про волю Божу у Євангелії Івана: «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого.» (Іван.3:16-18) В іншому місці написано: «Оце ж воля Мого Отця, щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, і того воскресу Я останнього дня.» (Іван.6:40)

Своїми словами можна сказати, що Бог хоче, щоб ми були врятовані через віру в Ісуса Христа, як нашого особистого Спасителя, покаялися в наших гріхах та жили святим життям.

Сьогодні велика кількість людей, які можуть чути про Ісуса як Спасителя, можуть знати про покаєння, визнання гріхів, можуть визнавати лише на словах Ісуса за Господа, але так і не мати особистих, близьких відносин з Богом, не виконувати все те, про що говорив Ісус. Бо знати і виконувати, знати і приймати це все особисто для себе – то різні речі. Ісус тут говорить: «Я не знав вас...» Знати і пізнати Господа – це різні речі. Як відомо, демони також знають Ісуса, але вони не пізнали Його, як свого особистого Спасителя, вони не живуть по Заповідях Христових.

Дорогі брати і сестри, дуже добре пам'ятаймо про ці слова, адже практично всі люди, які живуть в Україні, можуть казати, що вони є християнами, проте це є лише слова. Господь дуже добре знає серця людей і кожного разу у Слові Божому застерігає нас, що для нашого спасіння, для нашого перебування в раю не достатньо самих слів. Те, що ми ходимо щонеділі до церкви, співаємо гарні пісні і молимося молитвою «Отче Наш» - цього не достатньо, щоб ми були спасенні. Навіть таким людям Ісус може сказати: «Відійдіть від Мене». Для нашого спасіння потрібно знати волю Господню і виконувати цю волю Божу. Саме у цьому полягає наше майбутнє, саме це є шляхом до спасіння. Пам'ятаймо про це.

Мурза В.В.
пастор УЄРЦ, м.Свялява

10 Заповідей чи знаємо і чи виконуємо?

Шановні читачі, цього разу ми будемо розглядати Шосту Заповідь. Дуже гарне пояснення цієї Заповіді подає наш Катехізіс: «Я не повинен применшувати, ображати, кривдити, ненавидіти чи вбивати свого ближнього - ні в думках, ні на словах, ні поглядом, ні жестом, ні тим більше реальними діями; як і не повинен брати участі в цьому разом з іншими (1 М. 9:6, 3 М. 19:17-18, Матв. 5:21-22, Матв. 26:52); навпаки, я повинен відкинути будь-яку думку про помсту (Пр. 25:21-22, Матв. 18:35, Рим. 12:19, Еф. 4:26). Я не повинен шкодити і собі, чи безрозсудно піддаватися небезпеці (Матв. 4:7, Матв. 26:52, Рим. 13:11-14)». Цю заповідь прийнято перекладати, як «Не вбивай», проте, можливо було б краще передати її зміст, як «Не роби кривди». Цей наказ стосується ненавмисного вбивства, заздалегідь придуманого вбивства, підступного вбивства і вбивства через помсту. Таким чином тут не може бути суперечок, як дехто це робить, про те, що ця Заповідь забороняє всі війни, найвищу міру покарання. Вона забороняє навмисне і незаконне позбавлення людського життя.

Чому? В Писанні можна знайти цілий ряд причин. Перш за все, є той факт, що людське життя змальовується, як робота Господа Бога. Він дає життя, формує його, надає йому певного вигляду, налаштовує його. Він нараховує нам наші дні. (Пс.139:13-18). По-друге, Писання говорить, що життя, яке заснував Бог, є унікальним. Воно створено по Його подоби і має велику цінність. Навіть падіння в гріх повністю не зменшує його вартості (Бут.1:27; 9:6).

З цих причин Бог страшно незадоволений тими, хто чинить такі злочини. Після потопу Він вимагає поставитись дуже серйозно до цього порушення закону, щоб попередити відродження насильства. Він каже Ною: «Хто виллє кров людську з людини, то виллята буде його кров, бо Він учинив людину за образом Божим». (Бут.9:6)

У зв'язку з цим, ми бачимо, що в Новому Заповіті саме уряду Бог доручив завдання карати за вбивство. Павло говорить, що уряд є «Божий слуга, месник у гніві злочинцеві» (Рим.13:4). Для цього Він носить меча.

Проте, в Шостій Заповіді не просто йдеться про саме вбивство, а про корінь вбивства і все це демонструє зневагу до людського життя. Щодо коріння вбивства, то сюди входять: заздрість (Бут.4:1-8), злість (Мт.5:21-26), помста (Мт.26:52; 2 Сам.3:27), хтивість (2 Сам.1) і ненависть (1 Ів.3:15). Стосовно зневаги до життя, то Катехізіс нагадує нам, що «Я не повинен применшувати, кривдити, ненавидіти чи вбивати свого ближнього – ні в думках, ні на словах, ні поглядом, ні жестом, ні тим більше реальними діями». Очевидно, це охоплює широкий перелік речей. Все це стосується того, що люди загрожують життю свого ближнього різними способами. Для знищення вони використовують свій розум, руки і рот. Все це Бог ненавидить і кваліфікує, як порушення Свого Закону.

Проте, ми ще згадали не всі насильства, досліджуючи цю Заповідь. Катехізіс згадує: «Я не повинен шкодити і собі, чи безрозсудно піддаватися небезпеці» (Відп.105). Під таким заголовком можна зібрати цілий ряд провин. Найважливіше місце займає тут суїцид або позбавлення себе власного життя. В Писанні ми читаємо про Саула і Юду, які пішли цією стежкою і це аж ніяк не підтримується. Сюди входять і інші випадки, такі як необережне водіння автомобіля, наркотична залежність, алкоголь, надмірне куріння, обжерливість. Потрібно уникати всього того, що загрожує нашому життю.

Але виникає запитання: «Чи виробництво іграшок, які прославляють вбивство, перегляд ТВ програм, в яких постійно вбивають, відповідають цій заповіді?»

Відповідь може бути тільки негативною. Той стародавній світ, в якому спасся Ной, загинув тому, що був переповнений насильством. Невже наше суспільство також рухається в тому ж напрямку, що і той стародавній світ?

Проте, є ще речі, які потрібно згадати, як злочини. Сьогодні широко практикуються аборти, але тоді що ж це, як не вбивство ще ненародженого? Адже рідко аборти бувають необхідні для спасіння життя матері. Дуже часто аборти бувають пов'язані з обставинами батьків. Діти коштують грошей, часу, вони набридають. Проте, Біблія говорить, що вони є «спадщиною Господньою» і «плід утроби – нагорода» (Пс.127:3). Там говориться, що саме Бог творить життя і в утробі (Пс.139:13-18; Йов.10:8-12). А тому їх потрібно захищати.

До цього місця ми мали справу здебільшого, з негативною стороною цієї Заповіді, проте Катехізіс нагадує нам, що є і позитивна. Відповідь 107 говорить нам, що Бог «заповідає нам любити ближнього, як самого себе, бути з ним терпеливим, миролюбним, захищати його від зла, наскільки це в наших силах, і творити добро навіть нашим ворогам». Божі люди повинні завжди діяти, як люди наповнені Духом, як люди, які своїм життям показують плоди Духа (Гал.5:22,23). В їх планах не повинно бути аморальності, ідолопоклонства, ненависті, злодіянь чи байдужого життя (Гал.5:19-21). Вони діють так, як заповідав їм Бог. І наостанок, ця Заповідь відображає священний характер людського життя і не тому, що людина цінна, а тому, що саме Бог створив людину по Своїй подоби. Наше життя походить від Нього і прожити його потрібно для Нього.

Запитання

1. Що таке життя? Як би ви його охарактеризували? Хто створив життя? Кому воно належить? Що ми можемо робити з ним?
2. Як би ви поєднали слова Псалму 139:21 із 6 Заповіддю?
3. Як можете пояснити Матвія 5:21,22?
4. Хто був першим вбивцею? (Бут.4:1-16) Чому він це зробив? Яким для нього було покарання?
5. Хто є «душогуб споконвіку»? (Івана 8:44) Чому його так прозвали?
6. Відкриття Буття 9:1-7. Що Бог сказав робити Ною і його синам? (вірш 1) Що буде Бог жадати від «кожного брата» людини? (в.5) Що станеться з тими, хто пролє кров людську? (в.6) Чому у Бога такі суворі вимоги? (в.6) Що це означає?
7. Назвіть 6 міст для втікачів на заході та сході Йордану? (Числ. 35; Навин.20:7,8) Для чого вони служили?
8. Як нам бути з нашими ворогами? (Мтв.5:44-48)
9. Чи є якийсь зв'язок між 6 Заповіддю і притчею «про доброго самаритянина»? (Луки 10:25-37) У який спосіб священник і Левит порушили 6 Заповідь. Яким чином самаритянин виконав її?
10. Чи суперечить смертний вирок 6 Заповіді?
11. Псалом 139:13-18. Хто сформував людину ще до її народження? (в.13) Коли Він це зробив? (в.13) Що Бог записав у Своїй книзі і коли? (в.16)
12. Про що говорять ці слова про аборт: «Жінка є власницею свого тіла, і вона може робити аборт»?
13. Що 6 Заповідь говорить тим, хто займається спортом: футболісти і т.д.?
14. Чи підтримує 6 Заповідь алкоголь, куріння і наркотики?
15. Хто вчинив самогубство у Біблії? (1 Сам.31:4; 2 Сам.17:23; Мтв.27:5) Чи в гармонії таке дійство з Біблією? Обдумайте.
16. Назвіть 8 речей на предмет, як ми повинні поводитися з нашими ближніми?

Друга Реформатська громада в Білорусі

«І росло Слово Боже» Дії Апостолів 6:7.

Нещодавно відбулася важлива та весела подія в Білоруській Реформатській Церкві. Регулярні читачі часопису «Євангельська правда» знають, що не дуже часто знаходиться інформація про Білоруську Реформатську церкву¹. У Білоруській столиці – Мінську, є Реформатська Церква. Два місяці тому Бог дав тим братам та сестрам велику радість, коли сталася ординація служителів в новій громаді - місті Могилеві. Це місто розташоване приблизно 200 кілометрів від Мінська. На цій ординації присутні були різні представники: від УЄРЦ та від Нідерландів. В цій статті я поділюся враженнями мого першого візиту, де я став свідком цього урочистого богослужіння!

Розвиток Реформатської Церкви в Мінську

Завжди доброю новиною є те, коли громада, церква розвиваються, тобто ростуть. Яка то велика радість, коли Бог помітно благословляє труд братів і сестер! Колись Реформатська Церква була широко розповсюджена в Білорусі. За часів Великого Князівства Литовського на території Білорусі було більше 200 Реформатських громад. Зрозуміло, що тоді вони знаходилися на території, яка була ширша, ніж сьогоденні кордони Білорусі. На жаль, ситуація в наші дні докорінно змінилася! Лише півроку тому існувала одна невеличка громада в столиці - Мінська Євангельська Реформатська Церква. Але, слава Богові, відкрилася нова місіонерська точка, яка знаходиться в місті Могильові. Зрозуміло, що важко було постійно посилати пасторів для служіння у тому місті. Зараз ця ситуація змінилася. Завдяки ординації нових служителів в Мінську і Могильові можна краще виконувати свою роботу у громадах.

Громада в Мінську (приблизно 20 людей) щонеділі збирається на богослужіння. Протягом тижня регулярно відбуваються біблійні уроки, і молодіжне служіння, іноді й інші зустрічі. Найменше двічі на рік їх відвідують місіонери з Нідерландів. Вони їх підтримують через уроки та спілкування, організують різні зустрічі з Радюю (пресвітерами та Комітетом Практичних Справ), а також окремі спілкування з громадою та молоддю.

Разом читати Біблію

Братерські стосунки між Голландією та Білоруссю існують не лише через місіонерів, громада також приймає активну участь. Як саме? Я хочу вам розповісти про одну цікаву діяльність, а саме про проект «Читання Біблії» людьми з різних культур. Пастор-місіонер Альберт Фейєн впровадив цей проект у Мінську. Це робиться так: громада в нідерландському місті Барневелд, де Фейєн служить пастором, і громада

в Мінську домовилися читати одночасно однаковий уривок з Біблії. Після читання на уроці вони надсилають свої зауваження один одному. Потім обговорюють отримані зауваження та посилають свої питання або коментарі. Мені було цікаво почути наскільки відрізнялися коментарі! Наперед ніхто не міг знати, як розуміють інші брати і сестри одне і те саме Слово Господнє! Справді цінне спілкування!

Громадою Мінська керують двоє братів - Андрій Дилюк та Олексій Фралов. Обидва є пресвітерами. Андрій - студент Євангельської Реформатської Семінарії в Україні. Разом з братом Олексієм вони читають проповіді та викладають на уроках. Брат Олексій багато займався різними організаційними питаннями. Зрозуміло, що вони не так часто могли їздити в Могильов, щоб там читати проповіді та організовувати біблійні уроки. Практично це дуже важко!

Нова точка в місті Могильові.

Слава Богові, що в місті Могильові працюють інші брати та сестри. Серед них - брат Сергій Удальов. Він закінчив Біблійний коледж у Москві, але зараз є студентом Семінарії в Києві. У неділю, 15 квітня 2007 р., відбулася його ординація на пресвітера громади в місті Могильові. Крім Сергія була ординація диякона Миколи Дорошенка. Громада називається Євангельська Реформатська Церква «Божа благодать». Могильов – гарне місто, розташоване біля річки Дніпра. У лідерів цієї громади велика надія на те, щоб Реформатська доктрина розповсюджувалася далі в інші райони.

Богослужіння ординації

Пресвітер Фралов О. проводив богослужіння білоруською мовою, а пастор Альберт Фейєн прочитав проповідь англійською мовою (з перекладом) на текст Об'явлення 22:17, де знаходиться дороге цінне запрошення для всіх нас, людей, щоб прийти до живої води спасіння в Христі! Потім була ординація братів Сергія та Миколи. В молитві благословення взяли участь Олексій Фралов, Андрій Дилюк, Альберт Фейєн, пастор УЄРЦ Василь Пилипенко та я. Після благословення над Сергієм та Миколою відчувалася глибока вдячність Богові! Дуже прекрасно, що, тут були присутні з різних країн.

¹ Подивіться в номерах «Євангельська Правда» №6, на ст. 4 (квітень-травень 2004 р.) та №9 (листопад-грудень 2004 р), також на ст. 4 статті написані тодішнім кореспондентом Ярославом Ванатом.

Клічаш ти і Госпад чує, крычыш ты -
Госпад чує цябе
У бядзе не пакіне Ен, Госпад твой (2 раза)

Пр : Слава чэсць і пакланенне
Богу, што есць мае збаўленне
Богу, што есць мае натхненне
Слава чэсць.

Просіш ты і Госпад чує, плачаш ты -
Госпад чує цябе
У бядзе не пакіне Ен, Госпад твой (2 раза)
Пр :

Наші ўзаемныя потреби та падтрымкі

Цей візіт, сустрэчы та знаёмства мені вельмі спадабаліся. Я заўважыў, што вельмі шмат праблем та пытанняў схожы на тэ, з якімі мы сустрачаемся, тут на Украіне. З іншага боку, звычайна, ёсць розніца. Таму я прошу ўсіх вас, чытачів, моліцца за братів та сестэр у Могілёві, та Мінску. Беларуская дзяржава намагаецца прыдушыць царквенную дзейнасць. Брат Сяргій мені нешчыльна распавёў, што на пачатку чэрвеня ў Мінску арыштоўвалі двух служачых іншых дэнамінацый, проста каб паказаць «хто кіруе». Такі бывае часта. Ця спонукіе тиск і втому. У такіх сітуацыях вельмі прадужваць проповідуванне. Не забудзьмо нашых братів і сестэр та іхне проханне спільна моліцца за відвагу та терпіння! Хай Бог іх і нас помітно благаслаўляе! Хочу завершыць з молитвою, якую моліліся ўчні Хрыста ў Ерусалімі, калі вони пачулі

від Петра та Івана, што перасвяшчаны і старэйшы да іх гаворылі: «І цяпер споглянь, Госпады, на іхні пагрозы, і дай Сваю рабам із поўнаю смелівацю слова Твое павідаці», Дзі Апостолів 4:29. Хай Бог усім нам дасть відвагу та смеліваць для свідчання, што толькі Ісус Хрыстос ёсць нашым Царем та Госпадом, Правда і Жыцця.

*Подивіться таксама Інтэрнэт - сайт
www.reformedgrace.narod.ru*

На сайці брат Сяргій Удалёў так апісвае стварэнне царквы ў Могілёві:

«Пачаток нашай службы ляжыць у 2000-ым годзе. Я вярнуўся з Масквы, дзе вучыўся ў біблейнаму коледжы «Благодать» Усесветнай місіі «Благодать». Мені было 24 гады і я пачаў службу як евангеліст у вёсцы Буйнічы. Паралельна мы праводзілі домаашнюю службу і ў горадзе Могілёў. Ця домаашняя служба пачала прыносіць свой плод - з'явіліся першыя веруючыя, што прыядналіся да нашай службы. Вони і сталі пачатком нашай царквы. Згодна мы прыпынілі службу ў Буйнічах, таму што воно не прыносіла ніякіх візімых плодів, і сконцэнтраваліся на службі ў самым горадзе. Несучы нашу службу мы зіштовхваемся з безліччю праблем - ця байдужысць з боку людзей, нерозуміння веруючых з іншых евангельскіх царкоў, повільны рост царквы але спадываемся, што настане час збірання большых плодів. Мы дякуём Госпаду, без Ньогі ні наша служба, ні мы ўжо даўно не існавалі б. Так само гаворым велічезнае спасібі нашым братам з Евангельскай Рэфармацкай Царквы ў горадзе Мінску. У іхняй асобі мы знайшлі справжніх друзів. Дякуём ім за спілкуванне, велічезна моральна і практычна падтрымку. Запрошуём да спілкування ўсіх, хто зацікавіўся нашым службам, і просім моліцца за нас».

З повагаю пастар Сяргій

*Статтыю падготуваў
Кор Харрыван, місіонер ў горадзе Кіеві.*

Дитячий табір у Сваляві

Відпочинок у Сваляві пройшов досить не погано. Почали й закінчили його з гарним настроєм. Програма почалася вчасно і без запізень, діти самі брали участь у підготовці місця для проведення спільних заходів: прикрасили майданчик для проведення занять, на мотузках натягнули різнобарвні кульки і почалася програма. Діти зі Сваляви, Таврійського, Києва, Рівного, Степана перемішалися і вийшли «розведеними» командами, що сприяло кращому знайомству, а також тому, щоб кожний міг реалізувати себе в поставлених перед ним завданнях.

У порівнянні з попередніми таборами, як спочатку зазначали діти, вільного часу було мало, але завдяки професіоналізму команди організаторів вони згодом цього стали не помічати. І, дійсно, я й сам був приємно здивований, Іра, Аня і Юра підготувалися на вищому рівні, діти і дорослі відгукувалися дуже добре.

Судячи з відгуків дітей, вони були задоволені як відпочинком, так і духовною програмою табору. Відчувалася активність на уроках і конкурсах, була безпосередня участь в іграх, нові знайомства, сльози при розставанні, обіцянки зустрітися в наступному році, одним словом, вражень було дуже багато.

Запам'ятався урок про те, як Христос знищив на хресті наші гріхи. Хлопцям були роздані листочки паперу, на яких вони повинні були написати всі свої (як вони вважають) гріхи, слабкості й пороки; потім ці листочки були прибиті цвяхами до збитого задалегідь хреста. До цього вже горіло велике багаття, у якому назавжди були «спалені» наші гріхи. У цьому прикладі вогонь не грав особливої ролі, але приклад послужив образом того, яку роботу зробив для нас Господь на хресті. Прекрасна картина, коли спостерігаєш за дітьми, серця яких дійсно «торкнулися» Святим Духом.

Хотілося також відзначити самовіддану роботу професійних музикантів з нашої команди, таких як Петра Цебрія й Едіка Шевчука, які повною мірою реалізували свої таланти й не залишили всіх нас без веселих і приємних мелодій, за допомогою яких ми прославляли Господа.

Під час табору хлопці ледь не дісталися гір, але перешикодила злива. Тільки прояснилася погода, і ми відвідали Мукачевський замок, побували також у санаторії «Карпати», бачили замок Шемборна. Все ж вдалося побувати в лісі, позбирати дику чорницю й подивитися на диких кабанів, яким віддали всі відходи обіднього пайка. Не дивлячись на втому, дітям дуже сподобалося.

Звичайно, під час перебування в таборі були й негативні моменти, деякі діти хворіли, але завдяки медичному старанню Сергія Чернова, ми впоралися із цими проблемами. Ясна справа, з такою «оравою» дітей часом не вистачало дисципліни, тому стосовно виховання довелося набратися ще трішки досвіду. Ми, як команда вихователів, визнаємо свої недоліки, але також закликаємо батьків дітей додавати максимум зусиль для духовного виховання своїх улюбленців. До того ж, це не наші слова, але Божі, Який заповів батькам звіщати дітям їх, які народяться, і щоб вони у свій час звіщали своїм дітям, покладати надію свою на Бога. (Пс.77:5-7).

Від імені команди табору прошу вибачення перед дітьми й батьками, персоналом табору за наші упущення і недоробки, які були помітні і яких не помітили ми. Сподіваюся, Господь надалі буде працювати в нас і майбутні табори пройдуть набагато краще, якісніше і ми в більшій мірі зможемо відповідати званню християн і воістину прославити Господа Бога.

Михайлов М.
с.Таврійське

Молодіжний реформатський фестиваль у Сваляві – 2007

З 26 червня по 1 липня в Сваляві проходив перший фестиваль реформатської молоді. Ініціатором і організатором проведення фестивалю була Християнська Реформатська Церква міста Мукачева. У цьому заході взяла участь молодь з міст Мукачева, Ужгорода, Івано-Франківська, Рівного, Степана і четверо молодих людей з Північної Америки, загалом біля 60 чоловік. Фестиваль відбувся на базі дитячого садка реформатської церкви в місті Сваляві.

Організатори фестивалю визначили тему: що таке Церква. Вели заняття пастори з УЄРЦ м.Сваляви В'ячеслав Мурза; Степана - Василь Пилипенко; з Християнської Реформатської Світової Місії Джордж ді Вайст. Метою цього фестивалю було будувати відносини між реформатськими церквами в країнах колишнього Союзу.

Фестиваль розпочався у вівторок ввечері зі знайомства і спільного прославлення. Було представлено кожну групу молоді та їхніх наставників, що прийшли з ними. Кожного ранку фестиваль починався зі свідчення одного з учасників з Північної Америки. В першому служінні пастор Свалявської УЄРЦ Мурза В'ячеслав в своїй лекції розповів про тему фестивалю. Свою промову він побудував на молитві Ісуса Христа за всіх віруючих, як написано в Єв. від Івана, 17 р. Мета лекції – вималювати відношення між віруючими, щоб вони були такими, як у Бога Отця з Сином. Після лекцій всі мали нагоду обговорювати питання з пастором.

Далі тема розвивалась згідно Нікеоцареградського символу віри, в якому ми сповідуємо, що церква єдина, свята, соборна і апостольська. Другу лекцію провів пастор Джордж ді Вайст про єдність Церкви. Виходячи з Ефесян 2:11-22, він повчав, що єдність - дар від Бога, який Ісус забезпечив нам своєю смертю і воскресінням. Свою лекцію пастор закінчив закликом для всіх: будувати в своїх громадах і житті ту єдність, яку ми вже маємо безкоштовно в Христі.

Наступного дня пастор зі Сваляви продовжив розкривати тему святості Церкви. В своїй лекції він розповів про розуміння чотирьох елементів святості церкви: поклоніння Ісусу Христу, слідування Біблії, участь в таїнствах і дисципліна.

«Яка велика твоя церква?» - назва наступної лекції, проведеної пастором Джорджем ді Вайст. Цим питанням була відкрита тема соборності Церкви. Виходячи з того, що центром Церкви є Ісус Христос, важливо усвідомлювати, що Церква має 4 напрямки: вверх – відносини з Христом, як головою Церкви; вниз – все творіння включене в план Божого спасіння; довжина – знаходячись на потоці історії, ми завжди повинні мати погляд в минуле та майбутнє;

ширина - це місія Христа, яка динамічно розширює Церкву по всьому світу. Головне, на чому наголошувалося на уроці було про те, як ми можемо брати участь в місії Христа щодо розширення Його Церкви.

Апостольська Церква. Яка вона? На це питання у своїй лекції дає відповідь пастор Василь Пилипенко. Церква, яка базується на вченнях апостолів і продовжує їхню місію, є апостольською. Така церква послана Христом розповідати Євангеліє по світу. Саме Ісус дає церкві силу Святого Духа і благословення, щоб виконувати це завдання. Ця лекція завершувала програму навчання фестивалю.

Вільний між лекціями час використовувався для ігор: настільний теніс, настільний футбол, європейський і американський футбол, волейбол, бадмінтон, літаючий диск і інші.

В п'ятницю молодь здійснила екскурсію по чарівних і мальовничих горах Карпатах. Учасники фестивалю відвідали озеро Синевір і водоспад Шипот. З цієї екскурсії молодь привезла багато вражень, фотографій і відео знімків. Під вечір, задоволені і стомлені, поверталися в табір з піснями.

Цікавим виявився вечір талантів, який відбувся в суботу ввечері. Молодь проявила свої здібності в постановці театральних сцен, показу пантомім, декламуванні віршів, і виконанні пісень. Вечір був веселим і приніс для всіх багато усмішок, хороший настрій і враження. Кожен учасник мав шанс проявити себе і свої здібності. Наприкінці вечора талантів було показано відео-презентацію про фестиваль. В ній було використано матеріал, зібраний протягом тижня молоддю і змонтований дружиною пастора Джорджа ді Вайст - Сарою.

В неділю ранком відбулося урочисте богослужіння, де разом з учасниками фестивалю були присутні релігійні громади з міста Мукачева і Сваляви. Богослужіння провів пастор Джордж ді Вайст. Його проповідь була побудована на Недільному Дні 21 з Гейдельберзького Катехізису і Посланні Павла до Ефесян 4:4 і далі. В ній були узагальнені всі теми тижня де закликалося бути «святою, вселенською церквою» і «зібранням святих».

Велика подяка Богу від всіх була за можливість отримати цінні знання протягом тижня. Подяка також була пасторам і помічникам за проведення фестивалю. Цей тиждень сприяв зближенню молоді, зародженню ширих почуттів до інших. Молоді люди мали змогу разом жити, навчатися і ділитися своїми враженнями одне з одним. Це допомагало молоді будувати хороші стосунки між собою, давало змогу більше пізнати глибину і мудрість Божого Слова. Такий фестиваль дає хороший початок для зміцнення і зростання молоді в єдиній сім'ї Христа.

Мелай Ганна, Вареник Валерій, Джордж ді Вайст.

То велика привілей та велика радість навчати вісімдесятьох молодих людей протягом тижня на березі моря, а також велика відповідальність читати лекції для них. Радість та привілей у тому, що Бог дарує нам їх, щоб поглиблювати віру та пізнання Бога. Велика відповідальність в тому, що ніхто із нас протягом року не має можливості проповідувати одночасно перед такою великою аудиторією. Тому тут необхідно, як мовиться, більш сумлінно, наполегливо та довше готуватись, ніж на недільне служіння. Проблема також в тому, що більшість молодих людей на березі моря інше цікавить набагато більше ніж Слово Боже. Це не осуд. Певною мірою їх можемо зрозуміти, оскільки вони тільки один раз в рік бувають на морі, вони такі ж грішники, як і ми.

Коли закінчуємо табір, у керівників подвійне відчуття. З одного боку ми раді, що все було добре, усі живі, здорові. З іншого боку в нас залишається питання, чи могли ми передати дітям щось від Господа. В цьому році ми обрали тему: «Я - віруючий. Я - віруючий? Я - віруючий!» Це загальна тема, але ми постаралися показати найважливіші, найнепопулярніші, але водночас головні аспекти християнського життя, такі як: страждання, боротьба та спокуса в житті віруючої людини. Також намагалися показати, що ми, як віруючі, живемо як приходьки в цьому світі, і весь світ - це творіння Боже, але разом з цим ми відокремлені від світу.

Щовечора у нас була євангелізація по посланню апостола Павла до філіппійців, оскільки цей лист містить всі аспекти віруючої людини. Апостол Павло говорить про радість у Христі, не дивлячись на те, що він сидить у в'язниці. Павло говорить про небесне громадянство, про яке він має стовідсоткове переконання, і вічне життя із Богом. Одночасно він одержав блаженство, щастя та мир від Христа, і водночас він бореться проти злих вчителів.

Ми намагалися показати, що страждання, спокуса і боротьба, які Бог посилає нам у нашому житті, водночас дає нам сили перенести це все від Батьківської руки для нашого блага. Надзвичайно великий привілей бути гідним борцем нашого Господа Ісуса Христа, так як Він готує і робить нас переможцями, оскільки Сам переміг на хресті диявола і смерть замість нас.

Якщо молоді люди після табору зрозуміли місце та ціль страждання в своєму житті, які відходять від батьківської люблячої руки Бога, тоді ми досягли мети. Ми не можемо перевірити, наскільки цього вдалося досягти, це знає лише один Бог. Ми лише відчуваємо, що в усьому потрібно покладатися на Бога. Він може доповнювати те, що не вдалося нам. Хай Бог простить, якщо ми не виконали те, що Він очікував від нас...

Мирослав Калинич та Шандор Молнар

Ну ось і знову, знову, рік розлуки, смутку, надії на зустріч. Як приємно і водночас сумно бачити сльози на обличчях у молодих людей. Приємно, бо за цей час ми познайомилися, звикли та полюбили одне одного, ми справді стали однією великою сім'єю. Але сумно, бо табір закінчився і між нами не десять, а сотні кілометрів. Ні листи, ні SMS, ні E-mail не зможуть нам повернути те відчуття, яке було в християнському таборі. Звичайно, ми можемо прокидатися о сьомій тридцять ранку, наспівувати пісню «Світло життя», чи «В твоєму домі», дивитись християнські фільми, слухати пасторів своєї громади, але серед них не буде знайомих облич з Рівного, Києва, Таврійська, Свляби, Руди чи Степана. Чим швидше ми віддалялися одне від одного, тим більше відчували потребу в зустрічі, та любов, що назавжди залишиться в нашому серці. Здається, з деякими ми вже знайомі не рік, і не два, але цей табір був особливим, бо там були нові, інші люди, які йдуть за Христом у своєму житті.

В нашому, християнському житті, присутні як злету, так і падіння. А в серці радість змінюється на біль. Проводячи час зі старими-новими друзями в таборі, ми могли цим поділитися. А найголовніше, ми разом слухали Слово Боже. Час пролетів, немов один незабутній день. Але він нам був потрібний як хліб, чи вода. Можливо, через декілька років ми забудемо слова пісень, які вивчали, можливо, тему християнського табору, а можливо, викладачів, але ми ніколи не забудемо, як змінив, чи що нам дав християнський табір 2007 року, бо там в серцях та обличчях сяяв дух Ісуса Христа.

До табору я вважала, що все класно: я знаю Христа, я вірю в Нього. Але завдяки табору я зрозуміла, що гріх поглинає мене, я - в його рабстві. Минуло декілька днів по закінченні табору, але мене переполює душевний біль. Мені не вистачає вас, дорога молодь. Хай я з усіма не знайома, але я люблю вас, бо ви - мої брати та сестри в Христі; бо ви приймаєте мене таку, яка я є; бо ви ладні прийняти на допомогу; бо ви - моя сім'я.

Велике спасибі Богу за такий табір та за можливість бути в ньому. Спасибі також організаторам, які цьому посприяли. Повірте, для нас, молоді, літній Християнський табір - це не море, це духовний ріст, ріст у довірі до Бога!

Катя Коропчук, УЄРЦ смт. Степань

Біблійний урок по групах

дехто з Києва

наріг з Таврійського гуртка з с.Руда

Погляд зі сторони.

Шість років поспіль на морському узбережжі бази «Нептун», що поблизу м.Очаків, зустрічаються брати і сестри великої християнської родини – молодь Української Євангельско-Реформованої Церкви. Цього року тут об'єднали свої серця у спільній молитві до Бога молоді люди з м.Рівного, с.Степаня, м.Сваляви, м.Києва, с. Руда та с.Таврійська. Разом з цими молодими людьми та їх пасторами нам також пощастило відпочивати.

Головною темою зібрання був девіз: «Я – віруючий. Я – віруючий?» Всі присутні мали унікальну можливість оздоровити себе як духовно, так і фізично. Адже кожного дня, наряду з відпочинком, пастори знайомили присутніх зі словом Божим, поєднуючи його з основними моральними і духовними цінностями сьогодення. Відрадно, що ніхто не був пасивним спостерігачем, а вільно висловлював свої думки та почуття з приводу почутого, був активним учасником під час проведення ігор та уроків по групах.

Значно відрзнялась поведінка молоді християнського табору від поведінки іншої відпочиваючої молоді. Приємно констатувати той факт, що були відсутні паління цигарок та розпивання алкогольних напоїв, відвідування багато чисельних дискотек та барів, а також вживання нецензурної лексики. Серед юних християн панували щирість, доброзичливість, взаєморозуміння та підтримка. Це чудовий приклад поєднання духовного і фізичного загартування. Досвід та духовний заряд, який отримали під час спілкування, житиме кожного учасника табору протягом цілого року, а наступного літа, надіємось, знову покличе друзів до моря.

P.S. Особисто нам ця поїздка дозволила ближче познайомитись із богослужінням іншої конфесії, на ділі відмітити, що є багато спільного в самій Службі Божій та проповіддю пасторів. Сподобалось, що багато уваги приділяється роботі з молоддю. А багато запитань, які звучали під час проповідей, змусили і нас замислитись над почутим.

Сім'я Больбан, вірники греко-католицької конфесії.

Собрав нас, как в одну семью
В Очаковской – курортной зоне...
Здесь Ровно, Киев, Закарпатья
И те, кто выросли в Херсоне.

Здесь Руда, Степань и Свалява,
Мы разные, но мы семья!
И есть, у нас, одна забава,
Что все мы – «тайные друзья».

Прославим Господа за это!
Подарком этот отдых стал.
Господь вам подарил поэта,
И часто нас благословлял.

Сей отдых, будто стал привалом,
В нелегкой, жизненной борьбе.
Ведь кое-кто, совсем устали...
Спасибо Господу Тебе.

И Твое Слово укрепляет.
Ты дал отличных пастырей.
Блажен кто их слова внемлет
И жаждет мудрости Твоей.

Кто ищет в жизни Твоей воли
Мы знаем! – Тот благословен...
Кто ищет света, ищет соли –
То тот воистину блажен.

Пастер

автор - Тимчук Сергій

частинка Рівного

чимало зі Сваляви

всі, хто з Степаня

Хлопчик - африканець Ябо

Ябо натягнув ковдру на голову. "Ябо, вставай!

Перед нами довга дорога в село. Там твій батько сьогодні проповідує". Ябо повільно виліз зі своєї постелі.

"Коли ми прийдемо туди, сонце буде вже високо й буде жакливо пекти", - бурчав Ябо собі під ніс. Було багато речей, які обурювали Ябо. То йому було занадто спекотно, то - занадто холодно, то - дорога занадто далека. Він постійно бурчав і нарікав, завжди знаходив чим обурюватися.

І цього разу він скаржився: "Якби хоч на цих твердих лавках не треба було сидіти, - сказав він, коли підійшли до невеликої церкви. Краще я б цілий день займався тим, чим мені хочеться: грав, їв, лінувався".

Занурений у ці думки, він не звертав уваги на те, про що проповідував його батько. Раптом він почув: "Через неслухняність Адама гріх увійшов до всіх людей, а через це - і нестаток, страждання, прокляття".

По дорозі назад Ябо міркував: "Навіщо ж Адам зробив цю кепську справу й усіх нас у це втяг? Так би в нас не було стільки труднощів. Я міг би їсти, грати, спати, коли й скільки мені заманеться. І як тільки ці перші люди могли з'їсти заборонений плід?"

Увечері вся родина сиділа біля вогнища поблизу маленької африканської хатини. "Ябо, - сказав батько, - я чув, як ти цілий день скаржився й був усім незадоволений. Ми вирішили, що з цього моменту тобі не потрібно більше нам допомагати. Ти можеш відпочивати, гратися, майструвати, їсти - що хочеш, те й роби".

Ябо був дуже здивований. Його карі очі світилися. "Отже, ти більше не будеш мене лаяти, якщо я не буду полоти кукурудзу?" "Звісно, - відповів батько своєму синові. - Єдина умова: ти не повинен відкривати цієї скриньки".

"Навіщо мені відкривати цю стару скриньку? Що може бути там усередині?"

- Якщо ти торкнешся цієї скриньки, ти знову повинен будеш нам допомагати, - попередив його батько.

- О, не торкатися цієї скриньки - це так просто, - подумав Ябо.

"Коли ти завтра прокинешся, ми вже будемо в дорозі й повернемося додому тільки ввечері. Їжа приготовлена, ти можеш робити все, що хочеш, тільки не чіпай скриньки".

Уночі Ябо добре спав. Йому снилося, що йому не треба працювати все життя, і він може все їсти, що йому тільки заманеться. Він прокинувся, й одразу погляд упав на скриньку. "Що ж може бути там усередині?" - думав він увесь час, поки снідав.

Після сніданку він прийнявся вирізати собі спис, знову й знову поглядаючи на скриньку. Нарешті, він відклав спис і підійшов до того місця, де стояла скринька. "Нічого не трапиться, якщо я його ближче подивлюся? Хм, цікаво, цей замок можна легко й дуже непомітно відкрити. Батько не помітить, якщо я хоча б один раз загляну туди. Я спробую!" Він оглянувся по боках, чи не дивиться, бува, хто за ним, і дуже обережно підняв кришку.

"Ой, звіти щось вилетіло!" Це була маленька червона пташка. Ябо спробував її піймати, але незважаючи на всі зусилля, не зміг.

Він почав плакати, зі страхом думаючи про слова батька. Що ж він скаже?

Коли батько прийшов додому, він підійшов до скриньки й одразу ж помітив, що трапилося.

"Ябо, іди-но сюди, - сказав батько. - Виходить, ти відкрив скриньку! Цю маленьку заборону ти переступив. Тепер ти зрозумів, що не маєш права засуджувати Адама? Я тільки хотів, щоб ти знав, що за свої гріхи відповідаєш сам. Завтра ти знову повернешся до своїх обов'язків"

"Навіщо я торкнувся цієї скриньки?" - голосив Ябо.

Біблія вчить нас, що покарання за гріх - смерть. "Бо заплата за гріх - смерть" Римлянам 6:23. Але в Бога є вирішення цієї проблеми, тому що продовження вірша: "... а дар Божий - вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім".

"Ябо, ти маєш потребу в Спасителі! Господь Ісус помер за тебе, чи не хочеш ти розповісти про свої гріхи? Ти можеш попросити Його, щоб Він увійшов у твоє життя". Ябо зробив це й став слухняним і вдячним хлопчиком. Ісус змінив його життя. Щораз, коли він бачив маленьку червону пташку, він думав про той урок, який він добре запам'ятав.

А як у тебе справи? Ти вже прийняв Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя?

Хто грішний.

Розстав букви за схемою і ти довідаєшся, чи багато на землі грішників.

А Б В Г Е Ж З И І Ї

Л М Н О П Р С Ш Ъ Я

А Б В Г Е Ж З И І Ї

Л М Н О П Р С Ш Ъ Я

3.23

А	Б	В	Г	Е	Ж	З	И	І	Ї
Л	М	Н	О	П	Р	С	Ш	Ъ	Я

Ви світло для всієї Матвія 5:14

Я НАМАГАВСЯ

Життя громад УЄРЦ

с.П

Свалява (Закарпатська обл.)

Це літо було насичене різними подіями у нашій громаді. З одного боку, дуже важко було збирати всіх на біблійні уроки, оскільки це пора відпусток, спеки та роботи на присадибних ділянках. З іншого боку жвавою була робота з молоддю, яка крім молодіжного клубу, приймала участь у двох таборах. Просимо Господа, щоб те зерно Євангелії, яке було посіяне у серцях цих молодих людей, принесло плоди на славу Божу, і щоб вони могли визнати Ісуса за свого особистого Спасителя.

Під кінець літа триває активна підготовка до праці в Недільній школі, готуються нові матеріали, уроки. Молимося також за чисельний ріст відвідувачів Недільної школи.

З початком осені плануємо покращити біблійні уроки для дорослих членів церкви, а також розпочинати нові служіння, які допоможуть нашій громаді рости як духовно, так і чисельно.

с.Таврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

Одне із найважливіших доручень нашого Господа Ісуса Христа - звіщати Євангелію по всьому світі. Дякуємо нашому Господу Ісусу Христу, який допомагає всім нам здійснювати це завдання.

Щонеділі кожен з нашої громади зміцнює свій духовний стан проповіддю та вивченням Біблії після богослужіння. В плані громади с.Таврійське є розпочати уроки Катехізису для двох молодих людей, які виявили бажання прийняти конфірмацію. А в с.Рідна Україна продовжуються уроки Катехізису для двох людей. Це велика радість для всіх нас і ми просимо всіх в молитві підтримати Сергія, Альону, Андрія, Тоню.

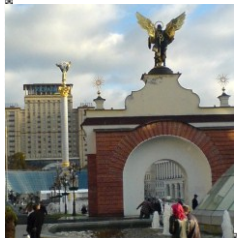
Для єдності наших громад і для зміцнення наших братських відносин, ми провели дводенний виїзд дорослих і дітей до моря, з проживанням в палатках. Час провели весело: лунали християнські пісні, прославлення Господа нашого серед вечірньої тиші над морем; серед дорослих були конкурси на краще знання Слова Господнього, дискусії, запитання-відповіді. Такий відпочинок на природі Рекомендуємо у громадах, бо це об'єднує всіх.

Добре відпочили діти молодшого віку у таборі м.Свалява та наша молодь в м.Очаків. В цьому, в першу чергу, хвала нашому Господу, що дав нам можливість бути в цьому таборі та нашим братам і сестрам з Нідерландів, завдяки яким це здійснилось. Нехай Господь благословить всіх дітей і молодь, що слухають Слово Його і направить життя їхнє на праведний шлях.

Пропонуємо всім молитовним групам громад, які збираються на молитву щосереди о 18⁰⁰, підтримувати зв'язок між собою через електронну пошту пастора або телефакс шовіторка на протязі всього дня стосовно нагальних молитовних нужд „...бо дуже могутня ревна молитва праведного!“ Яків 5:16. Нехай наш Господь Ісус Христос всіх благословить, хто працює на розбудову Його невидимої церкви: направить, навчить, міцно поставить і зміцнить кожного з нас на Своїй дорозі.

Київ

Слава Господу за надану Ним можливість проповідувати Слово Боже серед такого чисельного міста, як Київ. Напевно, у менших містечках, чи навіть селах, ріст церкви здійснюється набагато швидше, ніж у Києві. Ми відчуваємо це на власному досвіді, оскільки докладно великі зусилля для розбудови церкви. На даний момент однією з новин є об'єднання двох громад - правобережної і лівобережної - в одну. Для цього були вагомі причини, в тому числі від'їзд Сергія Чернова, які заважали нам у розвитку двох окремих громад. Молимося, щоб Господь дав всім нам мудрості у подальшому розвитку громади.

м.Рівне

Ми вдячні Господові, що можемо через газету «Євангельська правда» поділитися з вами тим, що відбувається у нашій громаді. Крім цього, ми завжди радіємо, коли можемо читати новини від вас. Тому просимо вас, пишіть більше про ваше життя та духовний ріст, або про труднощі, щоб ми могли в молитві просити за вас Святого Бога. Ми віримо, що Бог опікується всіма нами. Ми є під Його покровом (Пс. 90:1).

А тепер про наше життя. Перед служінням вивчаємо Гейдельберзький катехізис, на служіннях чуємо проповіді Слова Божого, затим маємо уроки по вивченню Біблії. Влітку спостерігаємо, що на богослужіння приходить менше людей, але надіємося, що усі вони поприїжджають з відпусток і далі віддаватимуть хвалу і честь Христу у Реформованій Церкві нашого міста.

Також цього літа раділи наші діти з Недільної школи і молодь, адже могли побувати в християнських таборах, де віримо, підкріпилися у вірі в Господа. Наші молодь та діти потребують особливої молитви, адже у них бачимо майбутнє громади. Ми побачили, що ті, хто виріс у Церкві, пройшов Недільну школу та молодіжні групи в громаді, є більш відповідальними і прагнуть допомагати Церкві. Ми радіємо за Іванку Попель та Андрія Мартинчука, а ще за сім'ю Кравчиків, які бачать Реформовану Церкву своєю і люблять її. Ми віримо, що в нашій громаді таких багато, як, наприклад, брат Григорій, який вже декілька років співає у хорі Церкви.

Ми радіємо також за дітей Недільної школи і викладачів - Таню, Іру та Наталку, які навчають цих дітей. Коли у громаді є Недільна школа та молодь - це велике Боже благословення.

Цей рік у нашій громаді є особливим, адже чимало братів і сестер цього року святкували круглі дати в своїх Днях народження. Молодому пастору виповнилося 30, старшому пастору - 95, пресвітеру - 80, дяконісі буде 50, а її сину - 20. Хочемо привітати пресвітера Павла Івановича Коноплюка з його 80-річчям. Мудрості та Божої любові вам брате.

Наша молитва та любов є і до вас, наші брати та сестри з інших громад. Ми молимося за усіх вас. Мир вам!

Степань (Рівненська обл.)

Для нас ця газета є містком з іншими Реформованими громадами, адже саме з її сторінок ми дізнаємось про успіхи в служінні Ісусу Христу. Ми радіємо за вас, бо Господь відкрив і нам єдину втіху, як у житті так і в смерті, на Господа Ісуса Христа, який є Царем царів.

Господь не залишив нас у Степані, хоча влітку важко похвалитися великою кількістю прихожан під час недільних служб і присутністю нових людей, проте ми надіємось в усьому тільки на Господа. Тільки Він може і хоче привести Своїх дітей до Церкви, тільки Він може зробити так, щоб грішник покався. Тому ми звертаємось відносно цього у молитві до Господа. Молимося також до Бога за наших дітей, молодих людей, молоді сім'ї, усіх грішників, які зловживають горілкою і жити без неї не можуть, усіх дітей, які страждають в сім'ях алкоголиків, усіх самолюбивих та егоїстичних людей, щоб Бог відкрився їм і щоб світло Євангелії осяяло їхні грішні душі і вони пізнали життя з Богом, в Його радості та мирі.

Радіємо за наші Недільні школи в Степані та селищі Гута, які активно працюють з дітьми. Наша молодь і діти бажать одніткам з інших громад мудрості у навчанні в школах та вищих навчальних закладах, щоб ця мудрість вела до Бога і давала міцну віру. Не забудьте, шановні студенти та школярі, що написано в Приповістях Соломонових (1:7): «Страх Господній - початок премудрості, - нерозумні погорджують мудрістю та напучуванням».

Розпорядок служінь

Церкви з Реформованим віровченням
можна знайти:

ст. 12

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 Неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: (Правий берег) Неділя, 14 год., кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 Богослужіння: (Лівий берег) Неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-б Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя, 10 год., музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя, 10.00 Пл.. Жупанатська 4,	Мукачєво - вул. Духновича 72, о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул.. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул.. Артема 38

Те, про що Бог не запитає...

- Бог не запитає, на якій машині ви їздили, але Він запитає, скільки людей, у яких не було транспорту, ви підвезли.
- Бог не запитає, скільки квадратних метрів було у вашому будинку, але Він запитає, скільки людей було гостинно зустрінуті в ньому.
- Бог не запитає про ваш незвичайний одяг у гардеробній, але запитає, скільки із цього одягу було віддано в допомогу нужденним.
- Бог не запитає про ваш соціальний статус, але запитає, який клас ви демонстрували у своєму житті.
- Бог не запитає, скільки матеріальних благ було у вас, але запитає, чи не керували вони вашим життям.
- Бог не запитає, яка висока була ваша заробітна плата, але запитає, чи не йшли ви на компроміс зі своєю совістю заради того, щоб одержати таку зарплату.
- Бог не запитає, скільки часу ви проробили понаднормово, але запитає, чи не заміняли ви роботою час спілкування з родиною й улюбленими людьми.
- Бог не запитає, скільки разів вас просували по службі, але запитає, як ви сприяли й допомагали іншим просуватися.
- Бог не запитає, як називалася ваша посада, але запитає, чи виконували ви свою роботу відповідно до свого вміння.
- Бог не запитає, що ви робили, щоб допомогти собі, але запитає, що ви робили, щоб допомогти іншим.
- Бог не запитає, скільки друзів було у вас, але запитає, скільки було людей, яким ви стали щирим другом.
- Бог не запитає, що ви робили для того, щоб захистити свої права, але запитає, що ви робили, щоб захистити права інших.
- Бог не запитає, з ким у сусідстві ви жили, але запитає, як ви ставилися до своїх сусідів.
- Бог не запитає про колір вашої шкіри, але запитає про зміст вашого характеру.
- Бог не запитає, скільки разів ваші справи підтверджували ваші слова, але запитає, скільки разів не підтверджували.

Знайте, про що запитає Бог....

ХРИСТИЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
м.Свалява, вул.Борканюка (біля муз.школи)
тел.80506665549
працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-16.00

Радіо служіння

Української Євангельсько -
Реформованої Церкви
Слухайте нас у свалявському районі
щоп'ятниці о 13.30 (к.ч.)

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редакції: Мурза Б.,
Пилипенко В., Молнар Ш..
НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл.,
м.Свалява, вул.Визволення 184 / 1
Телефон редакції: 7 30 61
E-mail: murza@UEFC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність - раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви.

10 ТЕЗИСІВ МАТЕРІ ТЕРЕЗИ

- Люди бувають: нерозумні, нелогічні й егоїстичні - однак прощайте їм.
- Якщо ви проявили доброту, а люди звинуватили вас у таємних особистих спонуканнях - однаково проявляйте доброту.
- Якщо ви домоглися успіху, то у вас може з'явитися безліч мнимих друзів і справжніх ворогів - однаково домагайтеся успіху.
- Якщо ви чесні й відверті, то люди будуть вас обманювати - однак будьте чесні й відверті.
- Те, що ви будували роками, може бути зруйноване відразу - однак продовжуйте будувати.
- Якщо ви знайшли безтурботне щастя, то вам будуть заздрити - однак будьте щасливі.
- Добро, яке ви зробили сьогодні, люди забудуть завтра - однак робіть добро.
- Неважливо, хто й що говорить про вас - приймайте все це з посмішкою й продовжуйте робити свою справу.
- Молитесь разом і перебувайте в єдності.
- Діліться з людьми найкращим з того, що у вас є, і їм цього ніколи не буде досить - однак продовжуйте ділитися з ними найкращим.

*Зрештою, ви переконаєтеся,
що все це було між Богом і вами
і цього ніколи не було між вами й ними.*